

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9CoCsp/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1322200431
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1322200431.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO : 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5 proti žalovanej : X. E., K.. XX. X. XXXX, O. O., O. XXX/XX, o zaplatenie 1.622,85 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 9. 3. 2023 č.k. 65Csp/8/2022 - 85, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná **n e m á** voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.622,85 € s príslušenstvom s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.520,16 € od 10. 11. 2021 do zaplatenia, titulom dlhu zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 8. 4. 2018 medzi právnou predchodkyňou žalobkyne Tatra bankou, a.s. a žalovanou. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu Tatra banka, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník dňa 8. 4. 2018 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 1.586,13 € pri ročnej úrokovej sadzbe 13,30 % a RPMN 15,49 %, ktorý sa zaviazala splácať v pravidelných 84 mesačných splátkach po 29,27 € splatných vždy k 27.dňu v mesiaci, a to až do celkovej čiastky úveru 2.475,68 €. Termín splatnosti prvej splátky bol určený najbližší termín splatnosti mesačnej anuitnej splátky nasledujúci po dni poskytnutia (čerpania) úveru (v danom prípade 27. apríla 2018) a termín konečnej splatnosti úveru bol určený 84 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky (v danom prípade 27. marca 2025). V čl. VI ods. 1 tejto zmluvy bolo dohodnuté, že veriteľ má právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru, ak je dlžník v omeškaní s riadnym plnením ktorejkoľvek splátky úveru po dlhšiu ako tri mesiace.

2/ Žalovaná svoju povinnosť platiť jednotlivé mesačné splátky úveru spočiatku plnila riadne a včas, avšak následne ju porušila a počnúc mesiacom september 2018 už žiadnu ďalšiu splátku neuhradila. Posledná úhrada žalovanej bola realizovaná dňa 28. 8. 2018. Veriteľ listom zo dňa 19. 12. 2018 vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku na omeškaných splátkach, a to v dodatočnej lehote 5 dní, inak bude žiadať zaplatenie celého úveru naraz. Keďže žalovaná na uvedenú výzvu nereagovala, veriteľ 18. 1. 2019 využil právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru, čo žalovanej oznámil listom zo dňa 18. 1. 2019 a vyzval ju na úhradu celého dlhu. Žalovaná v nasledujúcom období až doposiaľ žiadnu ďalšiu úhradu nevykonala.

3/ Z predloženého výpisu úverového účtu vyplynulo, že žalovaná čerpala peňažné prostriedky 9. 4. 2018 vo výške 1.586,13 €. Postupnými platbami žalovaná uhradila 163,55 €, z ktorej sumy bola čiastka 65,97 € bola započítaná na istinu, suma 80,38 € na zmluvné úroky a suma 17 € na poplatky.

4/ Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 9. 11. 2021 veriteľ ako postupca previedol predmetnú pohľadávku na žalobcu ako postupníka. Žalovanej oznámil veriteľ postúpenie pohľadávky listom zo dňa 12. 11. 2021. Ku dňu postúpenia pohľadávky 9. 11. 2021 zostatok nezaplatenej pohľadávky veriteľa predstavoval podľa predloženého výpisu z úverového účtu v súhrne sumu 1.622,85 €, pozostávajúcej zo sumy nesplatenej istiny úveru 1.520,16 €, zmluvných úrokov 85,08 €, vyčíslených úrokov z omeškania 2,61 € a poplatkov 15 €, ktorú žalovaná doposiaľ nezaplatila.

5/ Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie po právnej stránke oprel o ust. § 497, § 504, § 503 ods. 1 prvej vety a ods. 2 Obch. zák., ďalej podľa § 524 ods. 1, ods. 2, § 565, § 53 ods. 9, § 54a, § 100, § 101, § 103 Obč. zák. Zo zisteného skutkového stavu mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaná úver riadne a včas nesplácala, preto veriteľ po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky za mesiac september 2018 (t.j. po uplynutí troch mesiacov od 28. 9. 2018, t.j. od 28. 12. 2018) a pokým nenastala splatnosť najbližšej nasledujúcej splátky (t.j. do 27. 1. 2019), za súčasného upozornenia žalovanej na možnosť uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky (listom zo dňa 19. 12. 2018), vyhlásil mimoriadnu (okamžitú) splatnosť celého úveru 18. 1. 2019. Realizáciou tohto právneho úkonu veriteľom stratila žalovaná výhodu splácať úver v mesačných splátkach a veriteľovi vzniklo právo žiadať od žalovanej zaplatenie celej pohľadávky naraz, ktorá ku dňu jej postúpenia 9. 11. 2021 bola po odčítaní žalovanou vykonaných úhrad v súhrnnej výške 163,35 € preukázaná vo výške 1.622,85 €.

6/ V konaní súd prvej inštancie ďalej zistil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi veriteľom Tatra banka, a.s. a žalobcom bola žalobou uplatnená pohľadávka proti žalovanej postúpená žalobcovi, a to zároveň za splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, keďže žalovaná aj napriek písomnej výzve veriteľa (banky) z 18. 1. 2019 jednak zostala nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 dní a jednak súčet všetkých omeškaní žalovanej s plnením dlhu presiahol ku dňu postúpenia pohľadávky dobu jeden rok. Žalobcovi teda táto pohľadávka aktuálne patrí, čo znamená, že jej ako nositeľke hmotnoprávneho oprávnenia v konaní svedčí aktívna vecná legitimácia.

7/ Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal ďalej na novelu Občianskeho zákonníka, vykonanú zákonom č. 343/2018 Z.z., ktorou bolo s účinnosťou od 5. 12. 2018 zavedené ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, ktorým sa súdu ukladá obligatórna povinnosť prihliadnuť na premlčanie práva zo spotrebiteľskej zmluvy a premlčané právo nepriznať.

8/ Povinnosť dlžníka zaplatiť jednotlivé splátky spotrebiteľského úveru sa stáva splatnou v deň ich dohodnutej splatnosti, t.j. v danom prípade vždy k 27. dňu toho-ktorého mesiaca. Povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi celú pohľadávku, zosplatenú pre porušenie jeho povinnosti splácať mesačné splátky úveru riadne a včas, sa stáva splatnou odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 Obč. zák.). V danom prípade veriteľ využil právo zosplatiť celú pohľadávku podľa § 565 a § 53 ods. 9 Obč. zák. vo vzťahu k omeškaniu so zaplatením splátky za september 2018, a tak sa stal celý dlh splatným ku dňu splatnosti tejto splátky, t.j. k 27. 9. 2018. Žalovaná sa s plnením dlhu dostala do omeškania nasledujúci deň, t.j. 28. 9. 2018.

9/ Následne sa súd prvej inštancie zaoberal otázkou, kedy nastáva splatnosť celého dlhu zosplateného pre nezaplatenie niektorej splátky v spotrebiteľských veciach. Poukazoval na opakovanú rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, podľa ktorej je nutné rozlišovať medzi „začiatkom plynutia premlčacej lehoty vo vzťahu k právu žiadať o zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky“ (upravenej v ust. § 103 Obč. zák.) a „podmienkami uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach“ (upravenými v § 53 ods. 9 Obč. zák.). Súd prvej inštancie poukazoval na to, že Občiansky zákonník umožňuje dohodnúť plnenie dlhu aj v splátkach. Ak sa tak stane, veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody zmluvných strán. Každá zo splátok totižto predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú splátku plynie trojročná premlčacia lehota podľa § 103 Obč. zák. samostatne. Občiansky zákonník v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa splatným celý dlh (tzv. strata výhody splátok). Veriteľ v takom prípade môže žiadať dlžníka o zaplatenie celého dlhu naraz, pričom podľa § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka trojročná premlčacia lehota, pokiaľ ide o celý

zostávajúci dlh, začína plynúť „už“ odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (a nie od okamihu uplatnenia práva straty výhody splátok, čiže odo dňa vyhlásenia okamžitej splatnosti celého dlhu veriteľom). To však platí len v prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorých zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak sa tak nestalo, znamená to, že veriteľ stratil právo žiadať od dlžníka zaplatenie celého dlhu. Premlčacia lehota celého dlhu tak prestane plynúť a opäť plynie len pre jednotlivé splátky, a to odo dňa ich splatnosti. Premlčacia lehota pre celú pohľadávku však začne plynúť znova, ak dlžník nesplní v určenom termíne splatnosti ani ďalšiu splátku.

10/ V ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. sa len spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských úverov v splátkach, a to tak, že dodávateľ môže právo vyplývajúce z § 565 Obč. zák., t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (teda - na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy - nie okamžite po omeškaní so zaplatením splátky), pričom toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. tak stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej lehoty, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal splatným celý dlh. Ust. § 103 Obč. zák. teda neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv veriteľovi uplatňujúcemu si svoje právo podľa § 565 Obč. zák. začala plynúť premlčacia lehota až tri mesiace od omeškania so zaplatením tej splátky, pre ktorú sa stal splatným celý dlh. Ale práve naopak, ust. § 103 Obč. zák. kogentne stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane splatným celý dlh (pričom je nepodstatné, či ide o dlh zo spotrebiteľskej zmluvy alebo nie), premlčacia lehota začne plynúť vždy odo dňa splatnosti tejto nesplnenej splátky. Opačný výklad by okrem toho, že nemá oporu v texte príslušných zákonných ustanovení, bol v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa, pretože by dodávateľovi poskytoval dlhšiu ako trojročnú premlčaciu lehotu na uplatnenie práv zo spotrebiteľskej zmluvy (ak bolo plnenie dohodnuté v splátkach pod stratou ich výhody).

11/ Súd prvej inštancie uviedol, že predmetom konania je právo zo spotrebiteľskej zmluvy, a síce nárok na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sa mohlo vykonať po prvý raz 28. 9. 2018. Keďže žalobca si toto právo uplatnil na základe žaloby podanej na súde až dňa 31. 1. 2022, dospel súd k záveru, že si svoje právo uplatnil až po márnom uplynutí trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 103 v spojení s § 101 Obč. zák. (t.j. dňa 28. 9. 2021); ako premlčané ho súdom nemožno priznať. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalobu žalobcu podľa § 54a a § 100 ods. 1 Obč. zák. ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

12/ Žalobca správnosť tohto právneho názoru spochybňoval s odkazom na recentnú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít a z nej vyplývajúce právne závery v zmysle napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/132/2021, uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 224/2021, v zmysle ktorých ustanovenia o premlčaní práva dodávateľa na zaplatenie celej pohľadávky rate výhody splátok sa majú aplikovať teleologicky sp zreteľom na doktrínu tzv. racionálneho zákonodarcu.

13/ Podľa tohto výkladu pri aplikácii § 53 ods. 9 Obč. zák. (t.j. práva veriteľa žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky) v spotrebiteľských vzťahoch je vylúčené uplatnenie pravidla podľa § 103 druhej vety Obč. zák. Pokiaľ by uplatnenie tohto pravidla pri vyhlásení okamžitej splatnosti celého spotrebiteľského úveru nebolo vylúčené, došlo by tak k absurdnému záveru, kedy by veriteľovi začala plynúť premlčacia lehota v čase keď ešte nemôže svoje právo uplatniť žalobou na súde, t.j. pred samotnou actio nata, teda ešte pred okamihom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Všeobecne prijímaná zhoda na neprípustnosti plynutia premlčacej lehoty pred samotnou actio nata vylučuje, aby práve v spotrebiteľských vzťahoch platila opačná logika, ktorá legitimizuje spätný začiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 druhej vety Obč. zák. ku dňu splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. So zreteľom na uvedenú interpretáciu najvyšších súdnych autorít pri premlčaní práva dodávateľa (veriteľa) na zaplatenie celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 Obč. zák.) sa začiatok plynutia premlčacej doby bude spravovať všeobecným ust. § 101 Obč. zák., a teda premlčacia lehota začne plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, pretože práve vtedy mohol dodávateľ (veriteľ) vykonať toto svoje právo po prvý raz (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 224/2021).

14/ Aj v prípade aplikovania tohto recentného právneho názoru by bolo potrebné právo žalobcu považovať za premlčané, uviedol súd prvej inštancie. Z vykonaného dokazovania totiž zistil, že veriteľ (právny predchodca žalobcu) vyhlásil celý dlh z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre porušenie žalovanej splácať mesačné splátky úveru riadne a včas za mimoriadne (predčasne) splatný právnym úkonom z 18. 1. 2019, a to pre nesplnenie splátky za mesiac september 2018. Splatnosť celého dlhu tak v danom prípade nastala prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky za mesiac september 2018, pre nesplnenie ktorej veriteľ realizoval svoje právo v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zák., t.j. po uplynutí troch mesiacov od 18. 9. 2018, čiže 28. 12. 2018.

15/ Potom ak si žalobca uplatnil právo na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov zo spotrebiteľskej zmluvy žalobou podanou na súde až dňa 31. 1. 2022, musel súd opätovne skonštatovať, že toto právo bolo uplatnené po márnom uplynutí trojročnej premlčacej lehoty podľa § 101 Obč. zák. (t.j. po 28. 12. 2021), a preto ho ako premlčané nie je možné súdom priznať (§ 100 ods. 1 Obč. zák.), čo vedie k totožnému záveru - zamietnutiu žaloby ako nedôvodnej v celom rozsahu.

16/ Súd prvej inštancie sa záverom zaoberal aj námietkou žalobcu o aplikácii ust. § 1 písm. a/ a § 8 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorých lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v období od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a od 19. januára 2021 do 28. februára 2021, t.j. celkom 76 dní, neplynú. Z dôvodovej správy k tomuto zákonu vyplýva, že účelom zákona bolo zabrániť uplynutiu lehôt práve v období zhoršenej pandemickej situácie, teda aby nebolo nevyhnutne potrebné vykonávať úkony pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch v čase kedy bol na území SR vyhlásený núdzový stav a prísny zákaz vychádzania a cestovania medzi okresmi. Účelom daného zákona ale nebolo všeobecné spočívanie všetkých premlčacích a prekluzívnych lehôt, ktoré plynuli v období od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020 a od 19. 1. 2021 do 28. 2. 2021, a neplynutie týchto lehôt nemalo mať za následok pripočítanie počtu dní ich neplynutia k premlčacej či prekluzívnej lehote.

17/ Tento svoj názor podporil súd prvej inštancie poukazom na závery rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/22/2022 zo dňa 28. 9. 2022, ktorý sa zaoberal plynutím premlčacej (hmotnoprávnej) lehoty v nadväznosti na zákon č. 62/2020 Z.z., v zmysle ktorých : „Napriek uvedenému odvolací súd udáva, že s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie sa stotožňuje, keď aj v zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 62/2020 Z.z. opatrenia prijaté týmto zákonom mali za cieľ dočasne zabezpečiť to, že v čase od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020 a následne v čase od 19. 1. 2021 do 28. 2. 2021 premlčacie lehoty nebudú plynúť a prijaté opatrenia mali prispieť k tomu, aby občania a podnikatelia nemuseli nevyhnutne vykonávať úkony, potrebné pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch v čase pandémie z obavy, že by prišli o svoje práva v dôsledku premlčania. Zákonodarca teda nemienil a neupravil spočívanie všetkých premlčacích lehôt v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a následne v čase od 19. januára 2021 do 28. februára 2021, ale zákonodarca mienil a aj upravil len plynutie tých premlčacích lehôt, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a následne v čase od 19. januára 2021 do 28. februára 2021, t.j. tých premlčacích lehôt, ktorých koniec by uplynul v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a následne v čase od 19. januára 2021 do 28. februára 2021. Nešlo preto o zákonné neplynutie všetkých premlčacích lehôt tak, ako to mienil žalobca (a v rozhodnom čase žalobkyňa, pozn. súdu), ale zákon č. 62/2020 Z.z. sa pri posudzovaní otázky premlčania aplikuje len v prípadoch, kedy premlčacie lehoty mali uplynúť, t.j. ich koniec mal pripadnúť na obdobie v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a následne v čase od 19. januára 2021 do 28. februára 2021. Nemožno preto akceptovať názor žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu, prezentovaný v odvolaní, že v zákonom vymedzenom časovom období (od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020) zo zákona spočívajú všetky premlčacie doby, ktoré boli počas trvania platnosti a účinnosti zákona v behu, ale uvedená úprava sa vzťahuje len na tie prekluzívne a premlčacie doby, ktoré by vo vymedzenom období uplynuli. Neplynutie lehoty nemá za následok pripočítanie počtu dní jej neplynutia k premlčacej lehote, ale účelom zákona bolo, aby bola obmedzená mobilita obyvateľstva v čase pandémie a po skončení takto vymedzeného obdobia bolo možné úkony potrebné pre uplatňovanie ich práv uskutočniť.“ Podľa názoru súdu prvej inštancie je dané rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave plne aplikovateľné na prejednávany prípad, a preto z jeho záverov súd prvej inštancie aj vychádzal.

18/ Z uvedeného potom vyplýva, že ak koniec (t.j. posledný deň) zákonnej všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva dodávateľa na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov zo spotrebiteľskej zmluvy pripadol na 28. Decembra 2022, t.j. takmer rok po uplynutí (druhého) ochranného obdobia (t.j. po 28. februári 2021) a zrušení všetkých zákazov a obmedzení slobody pohybu vyplývajúcich z vyhláseného núdzového stavu, niet žiadneho rozumného dôvodu túto premlčaciu lehotu predĺžiť pripočítaním o spomenutých 76 dní jej neuplynutia v rozhodnom období (t.j. od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a od 19. januára 2021 do 28. februára 2021). V tomto prípade jazykový výklad § 1 písm. a/ a § 8 písm. a/ zák. č. 62/2020 Z.z. je širší, než si to vyžaduje jeho teleologické pozadie, a preto je podľa názoru súdu prvej inštancie potrebné aj so zreteľom na doktrínu tzv. racionálneho zákonodarcu, ktorá je jedným zo základných interpretačných východísk, uprednostniť teleologický (účelový) výklad týchto ustanovení (t.j. redukciu aplikovateľnosti § 1 písm. a/ a § 8 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z.) pred ich jazykovým výkladom. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyni nič nebránilo podať žalobcu na súd v zákonnej premlčacej lehote, pričom pokiaľ je žalobkyňa právne zastúpená zástupcom z radov advokátov, ktorým zákon ukladá povinnosť uskutočňovať všetky podania súdu elektronickými prostriedkami, nič nebránilo advokátovi žalobkyne túto žalobu podať na súde týmto spôsobom (prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy) aj v čase uvedeného ochranného obdobia.

19/ Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP; žalovaná mala v konaní plný úspech, preto jej proti neúspešnej žalobkyni vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Keďže však žalobkyni žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie jej náhradu trov konania nepriznal.

20/ Uvedený rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, v celom rozsahu, keď svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca trval na svojej argumentácii, že v zmysle ustanovení § 1 a § 8 zák. č. 62/2020 Z.z. premlčacia doba neplynula v období od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020, t.j. 35 dní a od 19. 1. 2021 do 28. 2. 2021 41 dní. Súd prvej inštancie v dôsledku ním prezentovaného názoru nesprávne stanovil uplynutie premlčacej doby. Sp záverom súdu prvej inštancie sa žalobca nestotožňuje a na podporu svojho názoru poukazyval na rozhodnutia súdov, napr. Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/23/2022 zo dňa 23. 2. 2023, ďalej Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/28/2022 zo dňa 7. 12. 2022, tiež Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp/31/2022 zo dňa 6. 12. 2022. Súd prvej inštancie by pri správnej aplikácii zák. č. 62/2020 Z.z. nemohol dospieť k záveru o premlčaní uplatneného nároku, nakoľko by musel pri premlčaní zohľadniť 76 dní, počas ktorých premlčanie spočívalo; premlčacia doba tak nemohla uplynúť 28. 12. 2021, nakoľko posledným dňom na uplatnenie práva na súde by bol deň 14. 3. 2022 a ak bol nárok na súde uplatnený dňa 3. 2. 2022, tak bol uplatnený včas a teda nemožno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že nárok uplatňovaný žalobcom v tomto konaní je premlčaný.

21/ Ďalej žalobca v odvolaní nesúhlasil ani so záverom súdu prvej inštancie, že premlčacia lehota začala plynúť 28. 9. 2018, a teda od splatnosti splátky, pre ktorú nastalo zosplatnenie. Vzhľadom na uvedené potom súd prvej inštancie uzavrel, že ak bola žaloba podaná na súde dňa 3. 2. 2022, tak bola podaná oneskorene a vymáhaný nárok žalobcu je premlčaný. Žalobca tak ako vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach, tak aj v odvolaní poukazyval na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, s ktorou je uvedené právne posúdenie súdu prvej inštancie v priamom rozpore, v dôsledku čoho súd prvej inštancie porušil princíp právnej istoty zakotvený v čl. 2 ods. 2 CSP. Žalobca v tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30. 11. 2022, ale tiež na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/132/2021 zo dňa 15. 12. 2022, ako aj uznesenia NS SR sp. zn. 4Cdo/231/2021 zo dňa 26. 1. 2023; sp. zn. 9Cdo/368/2021 zo dňa 30. 1. 2023; sp. zn. 4Cdo/23/2022 zo dňa 26. 1. 2023. Podľa vyššie citovaných rozhodnutí NS SR v spotrebiteľských vzťahoch plynie premlčanie až prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu tohto práva (splátka 27. 9. 2018) a v súdnom prípade od 28. 12. 2018, nakoľko skôr právo veriteľa nebolo actio nata a veriteľ si ho nemohol úspešne uplatniť na súde.

22/ V súdnej právnej veci dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatenie úveru bola splátka so splatením ktorej bola žalovaná v omeškaní po dobu 3 mesiace pred uplynutím práva žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, teda splátka splatná dňa 27. 9. 2018 (právny predchodca zosplatnil úver ku dňu 18. 1. 2019, k tomuto dňu bola žalovaná v 3-mesačnom omeškaní so splatnosťou splátky splatnej dňa 27. 9. 2018 - 27. 10. 2018, 27. 11. 2018 a 27. 12. 2018) Žalobca tak uviedol, že podaním zo dňa 18. 1. 2019 vyhlási predčasné splatenie zostatku úveru a dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatenie úveru, bola splátka splatná dňa 27. 9. 2018. Ak teda žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 18. 1. 2019, tak toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Obč. zák. v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zák. pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 27. 9. 2018; premlčacia doba začala plynúť prvý nasledujúci deň po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, t.j. odo dňa 28. 12. 2018. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s ust. § 565 Obč. zák. v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zák. k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 27. 9. 2018. Avšak premlčacia doba pre všetky splátky splatné po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (po 18. 1. 2019, t.j. od splátky splatnej dňa 27. 1. 2019) tak začala plynúť odo dňa nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú došlo k uplatneniu tohto práva, t.j. od 28. 12. 2018 a uplynula by najskôr dňa 28. 12. 2021. K uvedenému je potrebné pripočítať 76 dní neplynutia lehôt pre COVID-19 - na základe čoho je zrejmé, že pohľadávka ku dňu podania žaloby (3. 2. 2022) nebola premlčaná a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru o opaku; posledným dňom na uplatnenie práva na súde po zohľadnení neplynutia lehôt v dôsledku pandémie COVID-19 bol deň 14. 3. 2022. Podporne žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoCsp/53/2021 z 18. 1. 2022, ďalej sp. zn. 9CoCsp/45/2020 zo dňa 8. 12. 2020, tiež sp. zn. 2CoCsp/18/2021 zo dňa 31. 5. 2021. Žalobca je tak názoru, že napadnutý rozsudok trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko právne posúdenie premlčania súdom prvej inštancie je v priamom rozpore s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ohľadom totožnej právnej otázky (začiatku plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch v prípade uplatnenia práva podľa § 565 Obč. zák. v spojení s ust. § 53 ods. 9 Obč. zák.). Zároveň trpí napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vadou nesprávneho právneho posúdenia veci aj z dôvodu neaplikovania zák. č. 62/2020 Z.z., čo predstavuje narušenie princípu právnej istoty, keďže dané rozhodnutie odporuje rozhodnutiam vyšších súdnych autorít, na ktoré žalobca príkladmo poukázal v odvolaní. Žalobca navrhoval odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie buď zmenil a jeho žalobe vyhovel v celom rozsahu, prípadne aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov celého konania.

23/ Na odvolanie žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá navrhovala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť; s rozsudkom súdu súhlasila. Poukazovala na to, že v zosplatení absentuje identifikácia tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa pôvodný veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Práve od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa § 103 Obč. zák. Podľa žalovanej je právny úkon, ktorým pôvodný veriteľ zosplatnil celý dlh, neurčitý, nejasný, a preto neplatný pre neurčitosť podľa § 37 ods. 1 Obč. zák. Špecifikácia tejto splátky je základnou náležitosťou pri úspešnom zosplatení veriteľom. V opačnom prípade nemožno jednoznačne stanoviť počiatok plynutia premlčacej doby v zmysle § 103 Obč. zák.; potom je neurčitý aj právny úkon - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pôvodným veriteľom, čo má za následok aj neplatné postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom na žalobcu, na základe čoho žalovaná namieta nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní. Žalovaná tiež vzniesla námietku premlčania. Napokon uviedla, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, a to dátum konečnej splatnosti úveru; poplatky, ktoré zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa; poistenie - v zmluve nie je možnosť odmietnuť poistenie; vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s úverovými podmienkami - čím veriteľ prenáša na spotrebiteľa dôkazné bremeno; je neprijateľné, aby sa spotrebiteľská zmluva riadila Obchodným zákonníkom.

24/ Na vyjadrenie žalovanej podal žalobca repliku (č.l. 124, 125 spisu), v ktorej reagoval na vyjadrenie žalovanej a poukázal na to, že Občiansky zákonník nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu podmienku uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplateniu. Tento svoj záver podporil poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5CoCsp/17/2022 zo dňa 15. 2. 2023, tiež uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5CoCsp/44/2022 zo dňa 12. 10. 2022, tiež rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/13/2022 zo dňa 28. 9. 2022, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/25/2021 zo dňa 8. 2. 2022, ako aj uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5CoCsp/29/2022 zo dňa 20. 7. 2022. Žalobca trval na tom, aby odvolací súd napadnutý rozsudok

súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie, prípadne ho zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

25/ V duplike žalovaná uviedla len stručne, že súhlasí s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a pridrižiava sa svojho vyjadrenia k odvolaniu žalobcu.

26/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania (t.j. v celom rozsahu) v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

27/ Podľa § 565 Obč. zák., ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

28/ Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29/ Podľa § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

30/ Podľa § 103 Obč. zák., ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

31/ Súd prvej inštancie svoje zamietavé rozhodnutie založil na právnom závere, že žalobca svoje právo na súde uplatnil až po márnom uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, keď vzhľadom na povahu sporu bol súd sám povinný prihliadať na premlčanie práva, zároveň aj žalovaná v rámci svojej obrany sama aktívne vzniesla námietku premlčania (§ 54a Obč. zák.). Svoj záver o premlčaní uplatneného práva na zaplatenie zostatku zosplateného spotrebiteľského úveru oprel súd prvej inštancie prioritne o právny názor, že toto žalobcovo právo sa premlčalo v dôsledku márneho uplynutia trojročnej premlčacej doby v zmysle § 103 v spojení s § 101 Obč. zák., t.j. v danom prípade dňa 28. 9. 2021. Úvaha súdu prvej inštancie bola založená na tom, že uzavretá zmluva obsahovala aj dojednanie, podľa ktorého sa v prípade nesplnenia jednej splátky stane splatným celý dlh, t.j. že dlžník stratí tzv. výhodu splátok a veriteľ je oprávnený žiadať úhradu celého zvyšku dlhu naraz (ust. § 565 Obč. zák.). Súd prvej inštancie uzavrel, že ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. stanovuje okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky v spotrebiteľských veciach, ale nemení osobitným spôsobom upravený začiatok plynutia premlčacej doby, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal splatným celý dlh. Ustanovenie § 103 Obč. zák. tak neobsahuje výnimku, podľa ktorej by v prípade spotrebiteľských zmlúv začala veriteľovi plynúť premlčacia doba až tri mesiace od omeškania so zaplatením tej splátky, pre ktorú sa stal splatným celý dlh. Opačný výklad nemá oporu v zákone a tiež by zvýhodňoval veriteľa - na úkor spotrebiteľa - tým, že by veriteľovi poskytoval dlhšiu ako trojročnú premlčaciu dobu na uplatnenie práv zo spotrebiteľskej zmluvy.

32/ Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia tiež plynie, že súd prvej inštancie vzhľadom na argumentáciu žalobcu skúmal, či by bolo právo žalobcu na súde uplatnené včas v prípade, ak by premlčanie posudzoval v zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, pričom dospel k rovnakému záveru, teda, že aj v takom prípade je nutné považovať právo žalobcu na plnenie zo zosplateného spotrebiteľského úveru za premlčané. Ešte pôvodný veriteľ vyhlásil celý dlh zo spotrebiteľského úveru za mimoriadne (predčasne) splatný (pre neplnenie povinnosti žalovanou splácať mesačné splátky úveru riadne a včas) a to 18. 1. 2019, pre nesplnenie splátky splatnej dňa 27. 9. 2018. Potom splatnosť celého dlhu nastala prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od 27. 9. 2018 (zameškanej splátky, v dôsledku ktorej sa stal splatným celý dlh naraz), teda dňa 28. 12. 2018 (v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Obč. zák.) a trojročná premlčacia doba potom uplynula dňa 28. 12. 2021. Keďže žalobca svoje právo na súde uplatnil žalobou dňa 31. 1. 2022, súd prvej

inštancie uzavrel, že aj v tomto prípade je nutné vyhodnotiť právo žalobcu na zaplatenie zosplatneného úverového dlhu ako premlčané.

33/ Spomínaným rozdielnym posudzovaním začiatku plynutia premlčacej doby v prípade spotrebiteľských vzťahov súdnou praxou sa opakovane zaoberal Najvyšší súd SR, pričom dospel k záveru, že aplikácia osobitného ust. § 53 ods. 9 Obč. zák. v spotrebiteľských vzťahoch vylučuje uplatnenie pravidla podľa druhej vety § 103 Obč. zák. Pokiaľ by nedošlo k vylúčeniu uplatnenia pravidla podľa druhej vety § 103 Obč. zák., plynulo by premlčanie ešte pred samotnou actio nata, t.j. ešte pred okamihom, kedy sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde; dovolací súd uzavrel, že je neprípustné, aby ktorémukoľvek veriteľovi plynula premlčacia doba v čase, kedy ešte nemôže svoje právo uplatniť žalobou na súde. Všeobecne prijímaná zhoda na neprípustnosti plynutia premlčacej doby pred samotnou actio nata vylučuje, aby práve v spotrebiteľských vzťahoch platila opačná logika, ktorá legitimizuje spätný začiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Obč. zák.; na uvedenom základe dochádza podľa dovolacieho súdu k tzv. skrytej medzere v zákone, čo v konkrétnom prípade znamená, že jazykový význam ust. § 103 Obč. zák. je širší, než si to vyžaduje jeho teleologické pozadie a vo svojich dôsledkoch vyjadruje naliehavú potrebu prijatia pravidla, v zmysle ktorého ust. § 103 Obč. zák. sa neuplatní v prípadoch, na ktoré dopadá § 53 ods. 9 Obč. zák. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/140/2021).

34/ Predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR je príkladom aktuálnej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v otázke začiatku plynutia premlčacej doby v prípade spotrebiteľských vzťahov pri uplatnení práva na zaplatenie pohľadávky pri strate výhody splátok. Odvolací súd považuje za správne založiť záver o premlčaní žalobcom uplatneného práva na aktuálnej rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR. Premlčanie predstavuje právny inštitút, ktorý oslabuje subjektívne práva veriteľa, čím naopak zvyhodňuje dlžníka - spotrebiteľa, hoci tento je poruшитelom zmluvnej povinnosti (splácať úver riadne a včas). Vyňatie ust. § 103 druhej vety Obč. zák. z aplikácie v prípade spotrebiteľských vzťahov (na ktoré sa vzťahuje ust. § 53 ods. 9 Obč. zák.) tak nenaruší princíp rovnosti v právach strán, pretože právna úprava je budovaná na právnej ochrane spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských vzťahoch, kde je zároveň nutné dbať na vyváženosť právnej úpravy. Aj ochranu spotrebiteľa je nutné interpretovať triezvo, neutrálne (porovnaj napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/224/2021).

35/ Aplikujúc vyššie uvedené závery na prejednávajú právnu vec potom došlo k omeškaniu žalovanej so zaplatením mesačnej splátky splatnej dňa 27. 9. 2018 (do omeškania sa žalovaná dostala dňom 28. 9. 2018), čím nastala splatnosť celého dlhu (žalovaná stratila výhodu splátok), avšak žalobca mohol svoje právo na zaplatenie zosplatneného úveru prvý raz (§ 101 Obč. zák.) uplatniť žalobou na súde podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zák. až po uplynutí troch mesiacov, t.j. 28. 12. 2018. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pristúpil žalobca listom zo dňa 18. 1. 2019 (č.l. 26 spisu), pričom na možnosť vyhlásenia mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru žalobca upozornil žalovanú listom ešte zo dňa 19. 12. 2018 (č.l. 28 spisu), čím si splnil zákonnú povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (upozorniť spotrebiteľa na uplatnenie práva vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní). Trojročná všeobecná premlčacia doba potom uplynula dňa 28. 12. 2021 a keďže žalobca podal žalobu na súde až dňa 31. 1. 2022, svoje právo tak uplatnil po márnom uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby (ktorej začiatok plynutia bolo nutné stanoviť v súlade s ust. § 53 ods. 9 Obč. zák.).

36/ Súd prvej inštancie sa súčasne v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal správne aj s obranou žalobcu, postavenou na argumente, že v rámci plynutia zákonnej všeobecnej trojročnej premlčacej doby došlo aj v prejednávanom prípade k prerušeniu jej plynutia, a to na základe zákona č. 62/2020 Z.z. Žalobca totiž v konaní tvrdil, že k spomínanej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe je nutné pripočítať ďalších celkom 76 dní, počas ktorých premlčacia doba neplynula, v dôsledku pandemickej situácie spôsobenej ochorením COVID-19, podľa ust. § 1 písm. a/ a § 8 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z.z. Uvedený výklad zák. č. 62/2020 Z.z. žalobcom ani podľa názoru odvolacieho súdu nemá oporu v zákone a je len snahou žalobcu dosiahnuť účelové predĺženie všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Účelom právnej úpravy zvolenej zákonodarcom v ust. § 1 písm. a/ a § 8 písm. a/ zák. č. 62/2020 Z.z. nebolo dosiahnuť prerušenie plynutia všetkých možných premlčacích lehôt (hromadne, en block), ale len tých, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva v období od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020 a následne tiež v období od 19. 1. 2021 do 28. 2. 2021, t.j. koniec ktorých by pripadol práve do uvedených časových období. V súdnej právnej veci však vo vymedzených časových obdobiach (od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020 a od

19. 1. 2021 do 28. 2. 2021) uplynutie premlčania žalobcovho práva nehrozilo, keďže koniec premlčacej doby tu pripadol až na 28. 12. 2021, a teda žalobca mal k dispozícii dostatok času na uplatnenie svojho práva žalobou na súde.

37/ Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

38/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná mala v odvolacom konaní plný úspech, čím jej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Nakoľko však v žalovanej v odvolacom konaní reálne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd jej právo na ich náhradu nepriznal.

39/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).